

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

Veritat i periodisme de pau

En la Diada de l'Ascensió, l'Església celebra la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que enguany arriba a la 52a edició, i amb un lema i un missatge que el Papa Francesc ens proposa: «**Fake news i periodisme de pau. La veritat us farà lliures (Jo 8,32)**». Vivim arreu temps d'imposició de relats, a vegades amb mitjans indignes, com les falses notícies (*fake news*).

En un context de comunicació cada vegada més veloç i immersos dins un sistema digital, amb tants blogs i pàgines informatives, amb anònimes reaccions i aportacions immediates, assistim avui a aquest fenomen de les notícies falses. L'antídoto més eficaç contra el virus de la falsedat és deixar-se purificar per la veritat, i tot prevenint la difusió de les notícies falses, posar en relleu el valor de la professió periodística i la responsabilitat personal de cadascú en la comunicació de la veritat.

El Missatge del 2018 del Papa, parla del que hi ha de fals a les notícies falses, com podríem reconèixer-les i comenta les paraules de Jesús que «*la veritat us farà lliures*» (Jo 8,32). Fa notar sobretot el lli-

gam que hi ha entre la pau i la notícia veritable, ja que com ell diu, «el millor antídoto contra les falsedats no són les estratègies, sinó les persones, persones que, lliures de la cobdícia, estan disposades a escoltar i permeten que la veritat emergeixi a través de la fatiga d'un diàleg sincer; persones que, atretes pel bé, es responsabilitzen en l'ús del llenguatge». I subratlla que, en el món contemporani, el periodista no realitza només un treball, sinó una vertadera i pròpia «missió».

Informar és formar, és involucrar-se en la vida de les persones. per això la verificació de les fonts i la custòdia de la comunicació són processos de desenvolupament del bé veritables i propis que generen confiança i obren camins de comunió i de pau. El Papa demana un «periodisme de pau», que «vagi contra les falsedats, els eslògans efectistes o les declaracions altisonants; un periodisme fet per persones i per a persones, i que es comprèn com a servei a tots, especialment a aquells —i són la majoria en el món— que no tenen veu; un periodisme que no cremi les notícies, sinó que s'esforci a buscar les causes reals dels conflictes per a afavorir la comprensió de les seves arrels i la seva superació a través

de la posada en marxa de processos virtuosos; un periodisme compromès a indicar solucions alternatives a l'escalada del soroll i de la violència verbal».

Finalment ho resumeix en **una oració** que és tot un gran programa d'acció per als informadors i els qui utilitzen internet i altres mitjans: «*Senyor, feu-nos instruments de la vostra pau. Feu-nos reconèixer el mal que s'insinua en una comunicació que no crea comunió. Feu-nos capaços de treure el verí dels nostres judicis. Ajudeu-nos a parlar dels altres com de germans i germanes. Vós sou fidel i digne de confiança; feu que les nostres paraules siguin llavors de bé per al món: on hi ha soroll, feu que practiquem l'escolta; on hi ha confusió, feu que inspirem harmonia; on hi ha ambigüïtat, feu que portem claredat; on hi ha exclusió, feu que portem compartició; on hi ha sensacionalisme, feu que usem la sobrietat; on hi ha superficialitat, feu que plantegem interrogants veritables; on hi ha prejudici, feu que susciteu confiança; on hi ha agressivitat, feu que portem respecte; on hi ha falsedat, feu que portem veritat. Amén.*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Mons. Vives presideix la Missa a TV2 en la Jornada de Pregària per les Vocacions

Mons. Joan-Enric Vives va presidir, el diumenge dia 22 d'abril, la Missa que TV2 retransmet els diumenges per Catalunya. Ho va fer des del Monestir de les RR. Dominiques de Sant Domènec, a Sant Cugat del Vallès. Se celebraven dues jornades vocacionals: la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de Vocacions Natives.

Mons. Vives va animar a pregar perquè tothom reconegui la seva pròpia crida de part de Déu i hi respongui amb generositat i obertura de cor, glossant el lema de la campanya d'enguany: «Tens una crida. Respon!». La Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions organitzada per la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la CEE, que presideix Mons. Joan-Enric Vives, i la CONFER (Religiosos), busca desvetllar la crida vocacional entre els joves, i la pregària de tota l'Església pel naixement de noves vocacions i la consolidació de les que ja existeixen.

Després de la celebració, Mons. Vives saludà la comunitat de monges del Monestir de Dominiques de Sant Domènec.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Un camí de plenitud (I)

El cristianisme és una via de felicitat que transcendeix el plaer corporal, però no l'exclou; que transcendeix també el gaudir individual i s'obre a la comunitat. No és l'únic camí, ni en té l'exclusiva. Hi ha molts camins, senders i itineraris que hi porten.

La història de la filosofia occidental és un mosaic de projectes, d'esbossos i de programes

de felicitat. Alguns s'oposen radicalment a l'opció cristiana, però d'altres hi sintonitzen molt a fons.

La fe és, com tota relació, oscil·lant. Els vincles no són generadors de felicitat sempre i en qualsevol circumstància; passen moments distints i també alts i baixos. El que dona felicitat en aquest vincle és la certesa de què Déu és en mi, de què

m'estimula a ser millor persona, però, a la vegada, m'accepta tal com sóc, amb les meves mancances i limitacions. Aquest sentir-se incondicionalment estimat comporta, alhora, una profunda responsabilitat i empeny a estimar els altres, a ser agraït amb tot allò rebut.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Verdad y periodismo de paz

En la fiesta de la Ascensión, la Iglesia celebra la Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, que este año llega a la 52.ª edición, y con un lema y un mensaje que el Papa Francisco nos propone: «**Fake news y periodismo de paz. La verdad os hará libres (Jn 8,32)**». En todo el mundo se vive un momento de imposición de relatos, a veces con medios indignos, como las falsas noticias (*fake news*).

En un contexto de comunicación cada vez más veloz e inmersos en un sistema digital, con tantos blogs y páginas informativas, con anónimas reacciones y aportaciones inmediatas, asistimos hoy a este fenómeno de las noticias falsas. El antídoto más eficaz contra el virus de la falsedad es dejarse purificar por la verdad, y previniendo la difusión de las noticias falsas, debemos poner de relieve el valor de la profesión periodística y la responsabilidad personal de cada uno en la comunicación de la verdad.

El Mensaje para 2018 del Papa, habla de lo que hay de falso en las noticias falsas, cómo podríamos reconocerlas y comenta las palabras de Jesús que «*la verdad os hará libres*» (Jn 8,32). Hace notar sobre todo el vínculo que existe entre la paz y la noticia verdadera, ya que como él dice, «el mejor antídoto contra las falsedades no son las estrategias, sino las personas, personas que, libres de la codicia, están dispuestas a escuchar y permiten que la verdad emerja a través de la fatiga de un diálogo sincero; personas que, atraídas por el bien, se responsabilizan en el uso del lenguaje». Y subraya que, en el mundo contemporáneo, el periodista no realiza sólo un trabajo, sino una verdadera y propia «misión».

Informar es formar, es involucrarse en la vida de las personas. por ello la verificación de las fuentes y la custodia de la comunicación son procesos de desarrollo del bien verdaderos y propios que generan confianza y abren caminos de comunión y de paz. El Papa demanda un «periodismo de paz», que «vaya contra las falsedades, los eslóganes efectistas o las declaraciones altisonantes; un periodismo hecho por personas y para personas, y que se comprende como servicio a todos, especialmente a aquellos —y son la mayoría en el mundo— que no tienen voz; un periodismo que no queme las noticias, sino que se esfuerce en buscar las causas reales de los conflictos para favorecer la comprensión de sus raíces y su superación a través de la puesta en marcha de procesos virtuosos; un periodismo empeñado en indicar soluciones alternativas a la escalada del clamor y de la violencia verbal».

Finalmente lo resume en **una oración** que es todo un gran programa de acción para los informadores y los que utilizamos internet y otros medios: «*Señor, haznos instrumentos de tu paz. Haznos reconocer el mal que se insinúa en una comunicación que no crea comunión. Haznos capaces de quitar el veneno de nuestros juicios. Ayúdanos a hablar de los otros como de hermanos y hermanas. Tú eres fiel y digno de confianza; haz que nuestras palabras sean semillas de bien para el mundo: donde hay ruido, haz que practiquemos la escucha; donde hay confusión, haz que inspiremos armonía; donde hay ambigüedad, haz que llevemos claridad; donde hay exclusión, haz que llevemos el compartir; donde hay sensacionalismo, haz que usemos la sobriedad; donde hay superficialidad, haz que planteemos interrogantes verdaderos; donde hay prejuicio, haz que suscitemos confianza; donde hay agresividad, haz que llevemos respeto; donde hay falsedad, haz que llevemos verdad. Amén.*»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

«Aprender a viure a través de les pèrdues» conferència sobre el dol a Tremp

El dia 13 d'abril, a la Fundació Fiella de Tremp, els voluntaris del centre de Càritas Tremp van organitzar una conferència sota el títol «Aprender a viure a través de les pèrdues», a càrrec de la Sra. Anna M. Agustí responsable de l'Associació dels Grups d'Acompanyament del Dol de Lleida.

La sala plena va fer evident l'entusiasme amb què la comunitat va rebre la proposta, així com les diverses aportacions dels oients que mostraven com tothom va gaudir d'una ponència molt interessant i participativa, aconseguint l'objectiu principal de traslladar el «dol» a la vida quotidiana, normalitzant-lo i buscant eines de superació.

Com ens va recordar la ponent: «Tots hem passat o passarem al-

guna vegada per un procés de dol. Llavors hem de tenir en compte que si vivim una pèrdua, és perquè hem tingut i tenim, i això no

ens ho podrà prendre ningú», aquest és un dels missatges positius que resumeix el contingut de la xerrada.

Restauració de la portalada de Santa Maria de Linyola

El passat dissabte 14 d'abril va tenir lloc a l'església de Santa Maria de Linyola, la inauguració de la restauració de la portalada. L'actuació que s'ha perllongat durant tres mesos, s'ha centrat en la restauració conservativa dels elements arquitectònics i escultòrics de la portalada d'estil renaixentista, que patia una greu degradació. Ha estat intervinguda pel conservador-restaurador Ramon Solé, amb la supervisió tècnica del

Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya (CRBMC).

L'acte va comptar amb la presència de Mn. Josep M. Mauri, Vicari general del Bisbat d'Urgell, la Delegada de Patrimoni del Bisbat, Sra. Clara Arbués, que juntament amb el Rector de la parròquia, Mn. Pere Cañada, i la resta d'autoritats, encapçalades per l'Alcalde de Linyola, el Sr. Àlex Mases, van dirigir uns breus parlaments als assistents. El restaurador va oferir una explicació tècnica dels processos realitzats centrats en la intervenció dels pilars i les pedres de la portalada, aplicant elements de protecció a les figures escultòriques que s'hi conserven.

L'obra que ha costat 20.000 €, s'ha dut a terme amb el finançament del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

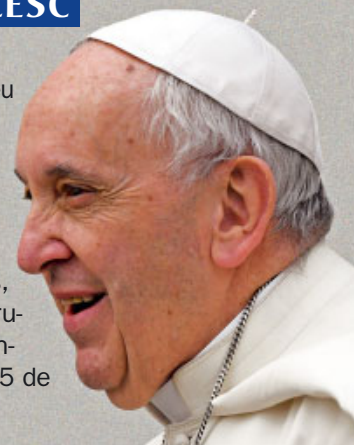

@Pontifex: «Escoltant les aspiracions dels joves podem entreveure el món de demà i els camins que l'Església està cridada a recórrer» (18 de març).

@Pontifex: «Ningú no pot ser descartat perquè tots som vulnerables. Cadascú de nosaltres és un tresor que Déu fa créixer a la seva manera» (21 de març).

@Pontifex: «La Paraula de Déu ha de fer en nosaltres aquest recorregut: de l'oïda al cor, i del cor a les mans, a les bones obres» (24 de març).

@Pontifex: «Estimats joves, no us canseu de ser instruments de pau i de joia entre els vostres coetanis!» (25 de març).

«La Nit a Montserrat», pelegrinatge al Monestir dels joves de la diòcesi d'Urgell

Uns 170 pelegrins van caminar, la nit del divendres 20 al dissabte 21 d'abril, en pelegrinatge a Montserrat. «La Nit a Montserrat» que ha complert enguany 10 edicions, té el seu origen en la tradicional «Marxa a Montserrat» organitzada per la Delegació de Joventut del Bisbat d'Urgell des de fa prop de trenta anys. Ara és una cita que aplega molts nois i noies de diverses escoles d'arreu del Bisbat, mestres i professors de les escoles, monitors i els responsables de la Delegació, que treballen intensament per organitzar la jornada al Monestir de Montserrat. S'organitzen equips d'intendència, de suport als nois durant la caminada.

Enguany van participar en l'activitat els col·legis del Bisbat: Escola Janer, Sagrada Família d'Escaldes,

Sant Ermengol, Escola Vedrunes de Balaguer, i els grups Txt de La Seu d'Urgell, d'Andorra, de Balaguer i de Tremp, així com joves del Moviment Janer d'Andorra.

150 noies i nois de 13 a 20 anys, en dos grups diferents: un grup de 13 i 14 anys que van fer 22 quilòmetres —des de Castellfollit del Boix— i un grup de 15 a 20 anys que van recórrer 40 quilòmetres —des de Rubió— fins a Montserrat.

Els nois i noies van aplegar-se a Rubió a les 23 h del divendres, on el Delegat de Joventut, Sr. Lluís Plana, els va adreçar unes paraules i va tenir

lloc la pregària d'inici de la caminada. Els més joves van arribar a Castellfollit en bus, i els grans van començar a caminar aleshores. Una nit intensa de vivències d'esforç físic, de suport, d'acompanyament entre uns i altres, de reflexió i de confidències.

A l'arribada al Monestir, l'esforç físic es deixava sentir en tots. Una xocolata desfeta amb galetes, sucs, aigua els esperava a la Residència Abat Garriga; va ser un esmorzar compartit amb Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, que els va saludar personalment i va animar-

los en la seva devoció cap a la Mare de Déu, i en la recerca de reflexió i de camí a través d'experiències de companyonia i esforç com aquesta. Va poder ser informat de les petites incidències i anècdotes del trajecte pels responsables de grup, i també pels membres de la Delegació de Joventut. Mons. Vives anava acompanyat del Secretari general, Mn. David Codina.

A la una del migdia, els 150 nois i noies i els 20 acompanyants van viure la pregària a la Mare de Déu al Cambril de la Basílica de Montserrat, amb la participació activa dels diferents grups participants. Aquell també va ser el moment en el que quatre joves dels grups Txt van fer la seva promesa i compromís i van rebre el seu foulard. Després, en acabar, un dinar de germanor va ser la cloenda de la jornada.

► **Confirmacions a Bellvís.** Diumenge III de Pasqua, dia 15 d'abril, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 11 joves de la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Bellvís. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector, Mn. Josep M. Aresté, i Mn. David Codina. Mons. Vives presidí la celebració eucarística dominical de Pasqua. A la seva homilia explicà als joves confirmands, catequèticament, el misteri de la Resurrecció de Jesucrist a par-

tir de l'Evangeli proclamat en aquell diumenge (Lc 24,35-48). L'Arquebisbe utilitzà el símil de la boira que acostuma a acompanyar la població de Bellvís durant bona part de l'hivern però que finalment és vençuda

pel sol que la dissipa i la desfà. La resurrecció de Jesucrist és aquest «sol» que baixa del cel i que dissipa les nostres «boires» amb la seva Resurrecció. La nostra vida a vegades és colpida de moltes «boires» com poden ser la malaltia, la manca de feina, la precarietat laboral, la desesperança, la depressió, la manca de fe, la pèrdua d'una persona estimada, la drogaddicció o altres addiccions, que sembla que impedeixen que hi «veiem» i seguim el camí de

la vida. Finalment, exhortà els joves a tenir molt present la Mare de Déu de les Sogues, patrona de Bellvís, i acudir sovint a ella en les «boires» que puguin trobar a la vida.

Al final de la Missa, la parròquia regalà als joves un petit recordatori de la seva Confirmació i l'Arquebisbe el llibre del Nou Testament, recordant com pel contingut escrit en el Nou Testament molts cristians han hagut de donar la seva vida fins a vessar la sang.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. St. Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); Sta. Gemma Galgani, vg. seglar; St. Pasqual I, papa.

15. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraisi, bisbe i mr.

16. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prevere de Praga i màrtir del secret de confessió; sant Simó Stock, prevere carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

19. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prevere dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a

Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Cirfaca.

20. ■ Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7,12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27; 16,12-15)]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prevere franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, màrtir; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, verge.

L'Ascensió del Senyor (B)

COMENTARI

Rebreu una força que us farà testimonis meus

El llibre dels Fets dels Apòstols és el 2n volum d'una obra dedicada al mateix personatge: Teòfil.

El 1r volum —evangeli de Lc— presenta la identitat i missió de Jesús: *tot el que Jesús va fer i ensenyar*.

El 2n volum —Ac— testimonia l'acompliment per part dels Apòstols de la missió que Jesús els confià.

Acaba Lc i comença Ac amb el mateix triple encàrrec de Jesús als deixebles: a) *No us allunyeu de Jerusalem*; b) *Espereu la promesa del Pare*; c) *Jo us enviaré el do que el Pare ha promès*.

Tot i la decebedora pregunta dels deixebles (*Senyor, ara restablireu la reialesa d'Israel?*), Jesús els confirma en la missió: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra*.

L'Ascensió fa de pont entre Resurrecció i Pentecosta, en unitat inseparable; descrita de manera apocalíptica, ensenya que el Ressuscitat, *endut al cel*, torna al si de la vida trinitària amb el Pare i l'Esperit Sant.

Us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut. Ben mirat, l'únic deure del cristià és viure d'acord amb el que és per gràcia del Baptisme.

L'exhortació a la unitat ve reforçada amb l'aclamació litúrgica: *un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots*.

L'objectiu dels diversos carismes (1Co 12) *distribuïts a cadascú en bé de tots* és únic: *edificar el cos de Crist*.

Per això cal *no escatimar cap esforç vers la meta que és l'home que arriba a la talla de la plenitud de Crist*.

El final original de Mc acaba estranyament: *Les dones sortiren del sepulcre; i no digueren res a ningú perquè tenien por* (v. 8).

L'afegit canònic de Mc (v. 9s) és un catecisme pasqual amb la proto-teofania a Maria Magdalena i l'aparició als *Onze units a taula* quan Jesús els confià la missió: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli*.

Es constata finalment que s'han complert tant l'encàrrec (*ells se'n anaren a predicar pertot arreu*) com l'ajut promès (*el Senyor hi cooperava confirmant la predicació amb els miracles*).

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyesin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. O bé: Aleluia.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se'n anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban hacia el cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y elevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas. O bien: Aleluia.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, los acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos».

Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.